

А не е така казва г. Ст. Михайловски: „Нашата църква, нашитѣ вѣрвания“, то е нѣщо което иде отъ насъ.

Нашата вѣра отъ която ще познаемъ истината що спасява, ние я измислихме! Нашата църква е израснала изъ нашата кръвъ, изъ нашата душа!

Значи тази вѣра, тази църква сж чловѣческо дѣло, дѣло на „българский народенъ гений“, дѣло на Петканъ, Драганъ. Е! тогава бай Стояне, останни ти съ тази твоя вѣра, съ тази твоя църква. Не ми трѣбватъ. Всичко туй не може да ми даде срѣдство за спасяване душата. Защото, кой не би могълъ да изработи подобна вѣра, подобна църква?

Но Исусъ Христосъ е който е билъ изпратенъ отъ Бога Отца за общото спасение на чловѣцитѣ: „И нѣма въ нѣкой другъ спасение. Защото нѣма надъ небето друго име дадено на чловѣцитѣ, въ което трѣбва да се спасимъ“¹⁾).

* * *

„Всепрѣсвещенната българска национална църква“, е „отражение на българската народна съвѣсть“, една неотемлима частъ отъ това което наричаме **българщина**“.

Туй ще рѣче: *цѣлостта*, важното, е *българщината*; „всепрѣсвещенната българска национална църква“ е само едно отражение на тази цѣлостъ, една „неотемлима“ но скромна „частъ“ на българщината!

Следователно, ако трѣбва да спасимъ душата си, и ако вѣрата е нѣщо което ни опѣтва къмъ туй спасение: *или чловѣкъ ще се спаси въ каквато да е вѣра*, отъ него измислена, израстнала изъ не-

¹⁾ Дѣян. Апост. IV. 12.